

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Του Κέρμης ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Τι γράφει ο κέρμης Πεκκίος. Τό Ναύπλιο στά 1825. Σοκάκια, έρεπια κι' ακαθαρσίες. Τό τρεμερό Παλαμήδι. Ο Φρούραρχος Φωτειμάρας. Αι άπολαύσεις τών Ναυπλιέων. Ο περιπατης στην πλατεία. Τά μπλιαράδα. Ούτε ίχνος γυναικός. Οι Έλληνες ... ηλιετσοι ! Στο Κυβερνείο. Τα μέλη της Κυβερνήσεως. Σταυροπόδι με τό τοιμπούκι στό στόμα και τό κορμολέι στό χέρι. Ο αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως Μπότασης. Η συνήθειες τών Έλλήνων και ή Γευρκική επίδρασις, κτλ. κτλ.

Α'.

Αρχίζομαι από σήμερα τήν δημοσίευσι του περιήμου βιβλίου του Κέρμης Πεκκίου για τήν Ελλάδα του 1825. Ο Πεκκίος περιγράφει όλοζόν τανα τήν κατάστασι του τόπου τήν έποχην αυτήν, τίς συνήθειες, τά πρόσωπα και τά πράγματα. Είθε τούς κυβερνήτας και τούς γενναίους πολεμιστάς, μήλοε μαζού τούς και έκθέσει όσα του είπαν. Είμαστε βέβαιος πως τό έργο του θα ούς βοηθήσει.

Έπειτα από πέντητα ήμερών ταξείδι, έβιαται από δύο μηνών αγεδόν θαλασσοδαμό, φτάσαμε επί τέλους στο Ναύπλιο. Στέκομαι στο κατάστημα κι' ένδο οίχοντες τήν άγκυρα θαυμάζω τήν πόλι. Είνε άσφαλός· μά άπ' τίς πιο γραφικές πόλεις που είδα. Έπάνω από αυτή, ύψονεται σάν τεράστιος δράκοντας φρύαξ τής πόλεως, τό Παλαμήδι.

Πέρα μαζούά άπλώνεται ο κάμπος του Άγους... Δέν βλέπομε τήν ώρα ν' αποβιβασθώμε. Μόλις όμως ίκανοποιηθεί κι' αυτή ή επιθυμία του ταξειδιώτου, ο ένθουσιασμός του για τήν πόλι του Ναυπλίου κρύνει άμείωτος.

Σωστή Τουρκόπολις. Δρόμοι στενοί, σοκάκια, κάλντερμα. Σπίτια χαμηλά κι' έτοιμοόροπα. Σκουπιδία και ακαθαρσίες διάφορες άφρονιτιζούν τόν άέρα...

Πολλά σκουπιδία. Σωφοί σκουπιδιών και θοανά ακαθαρσιών L...

Τώρα καταλαβαίνω γιατί θέρισε από μηνών τούς διαταραξιμένους Ναυπλιείς ο πορετός.

Τους βλέπω και τώρα άκόμα στους δρόμους· ίσχυός κι' έξηγέτιομένοι. Είνε τά τελευταία λείψανα τής επιδημίας.

Γυρίζω ώστόσο στους δρόμους, θέλοντας νά δω τήν πόλι όλόκληρη.

Οι κάτοικοι είνε μαζεμένοι στο καφενεία. Καφενεία ανατολίτικα, χαμηλοτάβανα, σκοτεινά, φτωχικά.

Κάθονται άλλοι σέ καθίσματα, λογής — λογής πρόχειρα καθίσματα, κι' άλλοι κάτω στανουπόδι.

Κατίζονε τά τοιμπούκια τους, τούς ναργιλέδες τους, πίνουν τόν καφέ τους και φλυαρούν.

Σέ μερικά από τά καφενεία αυτά ύπάρχουν και μπλιαράδα. Άδεια βέβαια και έντελώς σαθρά μπλιαράδα. Κι' όμως μ' αυτά διασπεδίζον και περνούν τήν ώρα τους οι νεώτεροι στα χρόνια Ναυπλιείς.

Υπάρχει έν τούτος και μία άκόμα άπολαύσι για τούς κατοίκους. Ο περιπατης στην πλατεία, κάτω από ένα μεγάλο και γέριχο πλάτανο. Βόλτες πάνω — κάτω και κουντεντολί.

Φρούραρχος στο Ναύπλιο είναι ο καπετάν Φωτειμάρας. Οι Ναυπλιείς τόν σέβονται και τόν αγαπούν. Κατάγεται άπ' τό ήρωικό Σούλι, έχει άσπασίσι πολεμώνας τόν Τουρκο, είναι φιλότιμος και γενναίος άπλαγχτός.

Γυναικός ούτε ίχνος. Γυρίζομε τόσην ώρα στους δρόμους και δέν άντιχρυσάμε ούτε μία ! ...

Δέν υπάρχουν λοιπόν άντιπρόσωποι του ώραίου φύλου στο Ναύπλιο ;

Υπάρχουν και παραύπαρχουν μάλιστα. Δέν τάς βλέπομε γιατί δέν τούς επιτρέπεται ή έξουδος άπ' τό σπίτι, γιατί τίς κρατούν κλεισμένες.

Οι άρχαίοι Έλληνες έζλειναν τίς γυναίκες στο γυναικωνίτη. Οι Τουρκοί τίς κλεινουν στο χαρέμι. Κ' οι

νεώτεροι Έλληνες στο σπίτι, γιατί ηλιετόν. Ο πληθυσμός του Ναυπλίου ποικίλει αναλόγως τών γεγονότων που συμβαίνουν κάθε τόσο. Άλλοτε πάρα πολλοί. Άλλοτε πολύ λίγοι. Πάντως μπορεί κανείς νά υπολογίση τόν τακτικό πληθυσμό σέ 15 χιλιάδες κατοίκους.

Τά σπίτια είνε πυκνοκατοικημένα. Ο πόλεμος έχει ρημάξει τά πάντα. Κ' έτσι αναγκάζονται νά μένουν 4-5 άνθρωποι σέ κάθε στενό και σκοτεινό δωμάτιο.

***

Ημώνα άνευλόμομος νά επισκεφθώ τά μέλη της Κυβερνήσεως κι' έπραγματοποιήσά τό σκοπό μου αυτών άμέσως. Δέν υπάρχει άλλωστε και χαμηά δυσκολία για' αυτό. Μπορεί να τούς δη' ο καθένας και σέ κάθε ώρα.

Δέν κατοικούν ο' άνάτορα. Μά τί σημαίνει ; Ποτέ ή έλευθερία δέν κατοίχθηκε σέ χρυσά παλάτια.

Μου δείχνουν τό Κυβερνείο κι' άνεβαίω μά ξόλινη, έτοιμοόροπη σάλα, που τρίζει σέ κάθε μου βήμα. Φτάνω επί τέλους επάνω και μπαίνοντας στην πρώτη κάμαρη, βοήσχομαι μπρός στους γενναίους και φιλοπάτριδας άνδρες που κυβερνούν τήν απειροήγητην για τήν έλευθερία της Έλλάδα.

Κάθονται όλοι γύρω — γύρω, σταυροπόδι, πάνω σέ προσκευαλάδες. Το ύψος τους είναι σοβαρό κι' αυθαίμαχο. Στέκουν άπ' νησι και φρονιότητα βελθούσα σέ διάλογισούς.

Ο αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως Μπότασης, άπ' τίς Σπέτσες, παίζει με τό μεγάλο κερμαλαρόνιο κομπολόι του. Μά κι' οι άλλοι κάνουν τό ίδιο, τραβώντας ή δυνατά τόν κωνό άπ' τίς μαζορές τοιμπούρες των.

Είνε ντυμένοι μιά Έλληνικά και μιά Τουρκικά. Κ' είναι φρονισκό αυτό. Τόσα χρόνια σλαβίας τούς έμαζώνε να μισούντα τούς τωρώνους των σέ όλα.

Στό Λονδίνο και στο Παρίσι τό ξέροντο αυτό κι' έχουν τήν άντίληψη πως πρέπει νά φροντίσουν οι Έλληνες ν' απαλλαγούν

από τήν Τουρκική επίδρασι. Μά δέν είναι και τόσο εύκολο αυτό. Όταν ένας λαός ανηθίση σέ κάτι, δύσκολα ξεσηνηθίσει. Ο Μ. Πέτρος της Ρωσίας κατέβαλε ήπειρόνθρωπος προσπάθειες για νά πείση τούς Μωσοβίτες νά ζώσουν τά γένεια τους.

Τό βίβαιο είναι ώστόσο, ότι στην σημερινή Έλλάδα κάθονται άλλα Τουρκο, τρώνε τό πλάτι τους άλλα Τουρκο, κινίζονε τό ταμπούκι τους άλλα Τουρκο, γράφουν άπ' τό δεξιά προς τ' άριστερά όπως και οι Τουρκο, βγαίνουν έξω με σινιοβεία όπλοφόρους, κουνιόται, σκέρνιονται, χάνουν τάν καρπό τους άλλα Τουρκο L...

Αντί να εγκαταλείψουν τίς Τουρκικές συνήθειες, άφρασκούντα ο' αυτές. Φορούν με ύπερηφάνια τό λευκό σαφια, τά κόκκινα παπούτσια και τό πράσινο καρφάν, άρχιώδας γιατί από τής επαναστάσεως δέν τούς επέτρεπαν οι Τουρκοί νά τά φορούν.

Ας ξανάθωμε όμως στο Κυβερνείο και στα μέλη της Κυβερνήσεως.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

Παλιό Έλληνικό Καφενείο.

